

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/640/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612201398
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1612201398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Blanky Malichovej, v právnej veci navrhovateľa: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 44/a, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Klincová 37/B, proti odporcovi: G. E., L. XX.XX.XXXX, bytom v Bratislave, Bošáňiho 11, o zaplatenie 495,36 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 13. marca 2013 č.k. 6C 365/2012-59 a odvolanie odporcu proti uzneseniu rovnakého súdu zo dňa 03. septembra 2013 č.k. 6C 365/2012-86 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej návrhu vyhovujúcej časti p o t v r d z u j e .

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 220,67 Eur od 18.12.2010 do 11.09.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 190,67 Eur od 12.09.2011 do 12.12.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 170,67 Eur od 13.12.2011 do 24.06.2012, vo výške 9% ročne zo sumy 73,73 Eur od 25.06.2012 do 25.06.2012, vo výške 9,25% ročne zo sumy 302,69 Eur od 27.04.2011 do 25.06.2012, vo výške 9,25% ročne zo sumy 240,42 Eur od 26.06.2012 do 11.07.2012, vo výške 9,25% ročne zo sumy 91,04 Eur od 12.07.2012 do 30.07.2012, vo výške 9% ročne zo sumy 2 Eurá od 28.01.2011 do 25.06.2012 a trovy konania v sume 146,46 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšujúcej časti súd konanie zastavil.

Pôvodne sa navrhovateľ návrhom na začatie konania zo dňa 22.12.2011, ktorý bol súdu doručený dňa 08.02.2012, domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 495,36 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 220,67 Eur od 08.12.2010 do 11.09.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 190,67 Eur od 12.09.2011 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 2 Eurá od

28.01.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 302,69 Eur od 27.04.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradených faktúr za dodanie zemného plynu, a to faktúry vystavenej navrhovateľom pod č. 7450041128 splatnej dňa 07.12.2010 v sume 276,27 Eur, č. 7411880817 splatnej dňa 26.04.2011 v sume 302,69 Eur, č. 3140018517 splatnej dňa 27.01.2011 v sume 2 Eurá. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporca faktúry uhradil len čiastočne v sume 55,60 Eur a vo výške 30 Eur, ktoré platby realizoval ešte pred podaním návrhu na súd, dňa 12.09.2011.

Z odporu odporcu podanému voči platobnému rozkazu č. k. 16Ro/178/2012 súd zistil, že tento žalovaný sumu 495,36 Eur uhradil v splátkach po podaní návrhu na začatie konania na súd. Navrhovateľ započítal jednotlivé splátky na úhradu istiny 495,36 Eur, pričom trval na podanom návrhu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania, a to 9% ročne zo sumy 220,67 Eur od 18.12.2010 do 11.09.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 190,67 Eur od 12.09.2011 do 12.12.2011, vo výške 9% ročne zo sumy 170,67 Eur od 13.12.2011 do 24.06.2012, vo výške 9% ročne zo sumy 73,73 Eur od 25.06.2012 do 25.06.2012, vo výške 9,25% ročne zo sumy 302,69 Eur od 27.04.2011 do 25.06.2012, vo výške 9,25% ročne zo sumy 240,42 Eur od 26.06.2012 do 11.07.2012, vo výške 9,25% ročne zo sumy 91,04 Eur od 12.07.2012 do 30.07.2012, vo výške 9% ročne zo sumy 2 Eur od 28.01.2011 do 25.06.2012. Návrh na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 495,36 Eur a v časti o zaplatenie prevyšujúcich úrokov z omeškania vzal navrhovateľ späť.

V prejednávanej veci mal súd prvého stupňa preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom došlo dňa 22.10.2009 k uzavretiu zmluvy o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti, ktorej predmetom bola dodávka plynu pre odberné miesto Y. XX, X. E.. Dodávku plynu navrhovateľ fakturoval faktúrou č. 7450041128 splatnou dňa 07.12.2010 na sumu 276,27 Eur, keď fakturačne obdobie bolo od 19.11.2009 do 18.11.2010, č. 7411880817 splatnou dňa 26.04.2011 na sumu 302,69 Eur, ktoré faktúry odporca neuhradil v lehote ich splatnosti. Za zaslanie upomienky fakturoval navrhovateľ odporcovi faktúrou č. 3140018517 splatnou dňa 27.01.2011 sumu 2 Eur, s poukazom na Cenník externých služieb a výkonov Slovenského plynárenského priemyslu, a.s. účinný od 01.01.2011, ktorý navrhovateľ dokladoval. Celkovo navrhovateľ fakturoval odporcovi sumu 580,96 Eur, nakoľko však odporca pred začatím konania, dňa 12.09.2011 uhradil sumu 85,60 Eur, platbami po 55,60 Eur a 30 Eur, žalovaná suma predstavovala 495,36 Eur. Odporca po začatí konania uhradil navrhovateľovi sumu 20 Eur dňa 13.12.2011, sumu 46 Eur dňa 25.06.2012, sumu 50,94 Eur dňa 25.06.2012, sumu 46 Eur dňa 26.06.2012, sumu 46 Eur dňa 26.06.2012, sumu 149,38 Eur dňa 12.07.2012 a sumu 91,04 Eur dňa 31.07.2012. Odporca žalovanú sumu navrhovateľovi uhradil po začatí konania v splátkach, keď s ohľadom na uvedenú skutočnosť vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v časti o zaplatenie 495,36 Eur a prevyšujúcich úrokov z omeškania späť.

Popri nároku na zaplatenie sumy 495,36 Eur navrhovateľ uplatnil v súdnom konaní

nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, keďže odporca sa dostal do omeškania so zaplatením jednotlivých faktúr. Tento nárok súd posúdil ako dôvodný a rozhodol rozsudkom tak, ako je uvedené vyššie. Vo zvyšnej časti (celá istina a v časti prevyšujúcich úrokov z omeškania) súd konanie zastavil s poukazom na § 96 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca namietajúc, že suma požadovaná navrhovateľom v návrhu na začatie konania nesúhlasí so sumou vyplývajúcou z potvrdenia navrhovateľa o výške aktuálneho dlhu odporcu zo dňa 8. 3. 2012, ktoré k odvolaniu priložil. Rovnako namietal, že počet položiek a výška požadovanej sumy v platobnom rozkaze a v rozsudku sú rozdielne, žiadal stotožniť navrhovateľom požadovanú sumu.

Napadnutým uznesením zo dňa 3. septembra 2013 č.k. 6 C 365/2012 - 86 súd prvého stupňa nepriznal odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v predmetnom konaní. Vychádzal pritom z preukázanej finančnej situácie odporcu, ktorý má pravidelný príjem zo zamestnania, z ktorého platí nájomné za byt, spláca bankový úver, náklady na cestovné, lieky, a uspokojuje ostatné svoje potreby. Súd zohľadnil aj jeho osobné a majetkové pomery, keď odporca je rozvedený, nemá žiadne vyživovacie povinnosti, vlastní viacero nehnuteľností v katastrálnom území X. E. a C. T., z čoho vyplýva, že odporca nie je nemajetný. Navyše odporca uviedol, že súdne poplatky a trovy konania, ktoré musí znášať, tvoria tretinu jeho príjmu, z čoho vyplýva, že odporcovi zostávajú z mesačného príjmu finančné prostriedky na živobytie, preto nie je dôvodné priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie odporca namietajúc, že v odôvodnení sú nezrovnalosti vo výške pohľadávok, tým pádom nevie, z ktorej sumy má vychádzať. Potvrdil, že je vlastníkom podielu nehnuteľnosti v obci X. E., ďalšej nehnuteľnosti v katastrálnom území C. T., ktorého podielu sa vzdal pred súdnym konaním, o nehnuteľnosti v katastrálnom území Horné Strháre mu nie je nič známe.

Odvolačný súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolaní podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., dospel pritom k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, odvolanie odporcu proti napadnutému uzneseniu rovnako dôvodné nie je.

Z potvrdenia Slovenského plynárenského priemyslu, a.s. zo dňa 8. marca 2012 (vydaného teda navrhovateľom mesiac po podaní návrhu na začatie konania na súde) pod číslom ZRZZzba/2012/ 2072, označeného ako Zaslanie aktuálneho dlhu - odpoveď, vyplýva že ku dňu vydania potvrdenia eviduje navrhovateľ pre odberné miesto Hlavná 12, Záhorská Ves (odporca) pohľadávky po lehote splatnosti vo výške 475,36 eura (vyúčtovacia faktúra číslo 7450041128 za fakturačné obdobie od 19. 11. 2009 do 18. 11. 2010 - nedoplatok vo výške 170,67 eura, vyúčtovacia faktúra číslo 7411880817 za fakturačné obdobie od 19. 11. 2010 do 28. 3. 2011 - nedoplatok vo výške 302,69 eura a poplatok za upomienku vo výške 2 eurá).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ návrhom podaným na súde dňa 8. februára 2012 uplatnil zaplatenie istiny vo výške 495,36 Euro (úhrnná suma faktúr 580,96 Euro po odpočte čiastočných úhrad odporcom pred podaním návrhu vo výške 55,60 Eur a 30 Eur), krátko po podaní návrhu dňa 8. marca 2012 evidoval dlh odporcu vo výške 475,36 Eur.

Z obsahu spisu však vyplýva, že odporca dňa 13. decembra 2011, teda ešte pred podaním návrhu na súde, zaplatil navrhovateľovi aj časť dlhu vo výške 20 Euro. Správne tak návrhom uplatnená suma mala byť len vo výške 475,36 Euro. Táto skutočnosť však vo vzťahu k napadnutému rozsudku je celkom irelevantná, keď aj túto platbu navrhovateľ v celkovom súhrne zohľadnil (viď odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa), nakoniec zvyšok dlžnej istiny odporca po podaní návrhu navrhovateľovi uhradil bezo zbytku, čo viedlo k späťvzatiu návrhu a zastaveniu konania v časti istiny.

Skutočnosť, že odporca postupnými čiastočnými platbami znižoval sumu istiny, kedy vždy odo dňa nasledujúceho po čiastočnej úhrade bolo potrebné o sumu čiastočnej úhrady znížiť istinu, z ktorej sa požaduje úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 O.z., predstavuje dôvod namietaný odporcom v odvolaní ohľadom počtu položiek v platobnom rozkaze a v rozsudku ako rozhodnutí o veci samej. Úrok z omeškania v danom prípade však bol priznaný správne a v zákonnej výške, z ktorého dôvodu neostalo odvolaciemu súdu než napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, aby účastníkovi mohlo byť priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, musia byť súčasne splnené obe uvedené podmienky. Prvou podmienkou sú pomery účastníka, spoločensko-ekonomické podmienky, v ktorých účastník žije - jeho majetkové pomery, zárobkové možnosti, počet osôb, ktoré je povinný vyživovať, ako aj úhrada jeho oprávnených potrieb (bývanie, strava, uspokojovanie bežných kultúrnych a iných hmotných potrieb). Druhou podmienkou, ktorú súd pri rozhodovaní o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov berie do úvahy je, či u účastníka nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

V danom prípade je zrejmé, že odporca nebol v konaní o veci samej úspešnou stranou sporu, jeho návrh na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov tak dôvodný byť nemôže, hoci by to aj odôvodňovali pomery odporcu, vzhľadom na nesplnenie druhej podmienky ust. § 138 ods. 1 O.s.p.

Z vyššie uvedeného dôvodu nie je možné posúdiť obranu odporcu v spore, v ktorom úspešný nebol, inak, ako svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, kedy je priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov neprípustné. Odvolačný súd preto na základe vyššie uvedeného aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, z hľadiska vecnej správnosti jeho výroku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si túto neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.